

Hraběcí cesta z Hodonína do Štěpánova nad Svratkou

(31. 1. 2021)

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Hodonín u Kunštátu není turistům neznámý. Mnozí znají lyžařský vlek (letos kvůli vládním opatřením zatím nefunkční), ale v okolí je také možnost vyžít se na běžkách. Mnozí vnímají Hodonín také jako místo, kde nedaleko býval ve 40. letech 20. století nejprve pracovní, následně cikánský tábor. To místo asi kilometr od Hodonína se jmenuje Žalov.

Do Hodonína lze dojet veřejnou dopravou v pracovní i volné dny. Zde doporučuji prohlédnout si kapličku, kříž a pomník obětem první světové války (v horní části pomníku je nádherně provedený státní znak). Půjdeme po silnici do kopce (červená turistická značka). Pozorný turista nepřehlédne vpravo u silnice kříž, který připomíná, že zde zahynuli při osvobození tohoto kraje na konci války rumunští vojáci. Na křižovatce se dáme vpravo, dobré jsou pohledy zpátky k Hodonínu, ale i dál na okolní kopce.

Přijdeme k dávné hájovně. Někdy se zde říká Hodůnka, někdy Starý kvartýr. Stavba je už několik let opuštěná. Dlouhé roky sloužila také jako rekreační středisko. Hned za stavením se dáme vpravo lesní pěšinou. Budeme asi čtyři sta metrů klesat a vyjdeme na cestu. Je to lesní svážná cesta. Vede nad údolím, které staletí tvořila voda říčky Hodonínky. Dodnes se cestě říká „Hraběcí“, protože tudy jezdívali Mittrowští z hradu Pernštejna na svůj „lesní revír“, neboli na hájovnu za správcem lesa.

Hraběcí cesta nejprve ještě kousek stoupá, ale pak už se většinou klesáním budeme přibližovat ke Štěpánovu. Každý si určitě všimne menších skalních útvarů, které v zimním období vynikají proto, že listnaté stromy jsou bez listů, ale také proto, že těžba smrkového porostu je i zde docela citelná. Jedna z těch skal po pravé straně cesty se jmenuje Hraběčina vyhlídka.

Nedlouho před tím, než se úplně přiblížíme říčce a silnici č. 19, uvidíme Vysokou skálu, často nazývanou skála Milenců. Zejména v letním období láká skála horolezce. Je asi padesát metrů vysoká, vypíná se nad údolím Hodonínky. Na vrcholu skály je kříž z roku 1876 – tehdy jej nechal ve štěpánovských železárnách vyrobit hrabě Mittrowský.

Přejdeme hlavní silnici, půjdeme kolem označeného mraveniště k chatám a k mostu přes Hodonínku. U chat jsem si všiml pěkně vyvedené tabulky s několika notami, pod nimiž je text *Slyš, jaký to nad řekou jásoť a ples, to zpívají hory a skála i les*. A pod touto poetickou větou je pokračování: *Věnováno památce na zdejší zničené lesy*. Most přejdeme a budeme už po pravém břehu Hodonínky přicházet do cílového Štěpánova nad Svratkou. Můžeme se těšit, že lesy opravdu dnes často hodně prořídlé budou časem zase mít svůj půvab.

A protože byl ve vysílání ještě čas, přidal jsem malou prostořekost na závěr:

*Pojďme spolu na procházku,
domluvme se hned.
Kdopak padne první k zemi?
Vždyť vůkol samý led!*